

Kære

[...]

Jeg er en velfungerende far til en to små piger, en pige knap 2 ½ år, og en pige på knap 9 måneder. Begge børn har vi fælles forældremyndighed over. Pigerne har jeg ikke set alene siden slutningen af august måned. (dog har [...] været på weekend én gang d. 19. oktober 2008).

Jeg har fast arbejde og overholder alle mine pligter i forhold til at forsøge mine små piger. Alle ydelser og mere til kommer til tiden, jeg tilbyder min hjælp, hvor det kan være belejligt for hende.

Da vi kom til møde i statsforvaltningen lavede vi en frivillig aftale d. 13. marts 2008. Denne aftale valgte min kone ikke at overholde i august måned. Jeg har prøvet hele tiden med konstruktiv dialog at få opretholdt denne aftale. Dette har min ex kone ikke valgt at overholde. Jeg har dernæst henvendt mig hos politiet, de vil ikke hjælpe med at få mine børn på weekend.

Så bad jeg statsforvaltningen om at hjælpe til. De svarede umiddelbart ikke på mit første brev, det andet brev havde de også forlagt. Først ved 3 henvendelse var de til at tale med. I hele forløbet er min følelse, at de gang på gang har taget moders parti, og ikke rigtig troet på mig. Når de skal handle, så har de været nærmest handlingslammet, og vi havde møde d. 7. oktober og jeg har intet hørt siden, trods jeg har rykket dem flere gange og besvaret de spørgsmål de havde.

Efter den intermezzo valgte jeg at angagere [...]. Dernæst har jeg bedt advokat [...] at føre sagen, vi har bedt kongens foged om hjælp. Det har været en bekostelig sag, en socialist i arbejdstøjet er ikke det billigste på denne jord. Men pengene er givet godt ud hvis jeg får fogedretten til at bevillige mig mit samvær med mine to døtre. Der er afsat møde i fogedretten d. 27. ds kl. 09.00.

Hvorfor skal det være så svært at få samkvem med mine børn, når jeg ikke er bopælsforældre?

Mit held er, at jeg har et par kroner på kistebunden så jeg kan føre sagen med advokat. Men jeg tænker hvad med dem der ej er ressource stærke? Det er en urimelig ligestilling, og håber at du kan svare mig.

For det virker i denne sag ikke som om vi er i Danmark. [...]